

Forfatter: Reitzer, Christian

Titel: BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Reitzer, Christian (1707-05-26)

Citation: Reitzer, Christian: "BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Reitzer, Christian (1707-05-26)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 377.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000482.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[PROFESSOR C. REITZER TIL ARNE MAGNUSSON] [København] 26. maj 1707.

Trykt efter orig. i AM. 453, folio. Slutningen mangler, men på foden af det bevarede dobbelt-blad har A. M. noteret »1707. 26. Maii«.

Muligvis har til dette brev hørt det heri indlagte, nedenaftrykte, foroven og forneden beklippede fragment, på hvis bagside af A. M. er skrevet »1707«.

Efter et ikke bevaret brev har A. M. i 453 med overskrift »Monsr. Reitzer skriver 1707« noteret en række nyheder (personalia).

Min Herre

Jeg takker for Hans tvende skrivelser: Og som det var mig ukiert af dennem at fornemme baade den modgang, som Han hafde bafft under vejs, og den svaghed, som Han siden der effter maatte udstaae, saa var det mig derimod meget kiert, at modgangen var dog nogenledes taalelig, og svagheden overstanden. Hvad mig self angaar, da lever jeg tillige med min hustrue, Gud ske lou, vel nok; alleneste at jeg nu et par dage haver vaaren piaged af min vanlige mattighed, hvilken og hindrer mig i at skrive min Herre saa udførligen til, som jeg gjerne baade ønskede og burde. Hvorfor jeg nu alleneste vil gaae til Hans mig given commissioner, og begynde af de penge, som Han med sin med-commissarius skulde have af Rentekammeret. At disses erlangeise kostede mig umage, gøres ikke fornøden at melde; men Han kand af Hans gode ærlige vens Kammer-Raad Peder Rasmussens hosfølgende zeddel (mgl.) til mig see, hvad vanskelighed man haver gjort udi denne sag, og hvor troligen velbem. Rasmussen haver staaet Hannem bi, da og endeligen pengene i overgaars bleve leverede til Poul Bejer, som dennem til min Herre skal med sig tage. Hvad Hans indkomme paa Universitetet angaar, skal jeg og saaledes mage det, at Han med mig skal vorde tilfreds; men her hos maa jeg lade Hannem vide, at ingen af Professorerne, uden de, som ere Consistoriales, faae Collegi-distributzer, og at det hidindtil haver vaaret mig umueligt, at formaae Herr Etatz Raad Vinding til at tilstaae Hannem nogen huseleje, uden fra Paaske 1706, da og residentzen, effter at have staaet et heelt aar ledig, først blev bortlejed: Ja dette var endnu ondt nok for mig at naae, saasom Hr. Vinding forleden s. 378dag paa Consistorio, hvor vi komme i ordstrid med hinanden der om, paastod, at, da Vor fruekirke hafde ikkun 2 pro cento af sine til Universitetet paa samme residentz laante penge, burde den ikke udgive saa stor en summa til professoren. Herr Lintrup haver paataget sig at examinere for min Herre: og som jeg mener, at man kunde give hannem 5 a 6 dukater udi guld for samme hans umage, saa ønskede jeg gjerne med første leilighed at vide, om man vil give saa meget. Env. Vernon var alt borte, da min Herres skrivelse ankom; dog hafde jeg lenge tilforn effter egen mundtlig begiering, hvilket man vel kommer i hu, baade gjort ham en unskyldning, og forsikret, at den tilsagde fortegnelse paa Islandske MSt'er skulde hannem aaret effter vist nok vorde tilskikket. Det, som man vilde have at vide af Hr. Jørgen Rask, kand mandens egen skrivelse best gjøre underretning om: Og det samme maa være sagt saa vel om det, hvilket jeg hos Mag. Jakob Rask skulde forspørge mig om, som om den mig til Mr. Bussæus given commission.

Vor gode gamle Sperling var vel noget vred formedelst sit MSt; men endeligen lod han sig nøje, da han fik at høre, at det endnu var udi god behold, pad at helse flitteligen, og louede at slide stromperne, naar han dennem fik, paa min Herres sundhed. Angaaende de gamle breve, som Han haver laant af Trundhiems, Bergens og Stavangers Capitteler, da er der til mig aldeles intet blevet talt om dennem, uden af profess. Bircherod, som tog imod min unskyldning, og louede iligemaade med en unskyldning at stille sin broder, bispen i Stavanger tilfreds.

Her Tormoder lever endnu; og haver jeg i saamaade paa min Herres vegne ingen ansøgning kundet gjøre enten om hans MSt'er eller om hans best (sål.); men i fald at han skulde døe før min Herres tilbagekomst, skal det, som mig angaaende begge delene er befalet, med største flid effterkommes: Hvilket samme man og maa forsikre sig om, hvis greu Ranzou imidlertid ved døden afgaar. De bøger, som min Herre vilde have fra Stokholm, ere allerede kiøbte, men endnu ikke, hvilket gjør mig meget ondt, hidkommen, saa at Han faar at bie til nestkommend aar, da de Hannem med guds hielp skal tilskikkes.

Jeg haver og med min svoger Kihling, som lader min Herre paa det flittigste helse, talt om Morhofs Collegio MSto; og som han haver louet mig det, saa skal det og hos mig blive udi god gjemme. Ydermeer mener jeg at faae Werdenhagens Hanseatica (ti Brostrup Albertin vil ikke miste sin) fra Hamborg, hvor den i disse dage er bleven soldt paa en auction. Herr s. 379Christen Worm louede paa min begiering til hannem self at skrive min Herre til: Og gud give, at mig maatte forekomme noget, som kunde være Hannem takkeligt; Men det hendes meget sielden; og naar det end hendes, ere folk saa særsindede, at, omendskiøndt tingene nytte dennem ikke, ville de dog ej skille sig af med dem. Ti professor Oluf Worm ex. gr. haver en kiøn gammel paa pergament skreven Islansk og Norsk loubog, hvilken han, som den, der nu samler paa danske loubøger (en meget nyttig ting for ham) umueligen vil slippe: Og Mag. Thomas Birkerod i Odensee ejer ligeledes en tyk skreven Islandsk historie bog i 40, som vel bleu mig tilsagt, men endnu er hos sin gamle ejermand. Men her maa jeg effter begiering være noget vitløfftiger. Jeg gjorde reisen til Fyen, som min Herre veed, alleneste for at besøge Birkerod. Han lod mig see sine fornemmeste sager, af hvilke nogle ere kiønne nok: Han louede mig og alt hvis jeg vilde have der af, en deel til laans, og en deel til eje; Men da jeg vilde bort, fik jeg intet uden

tilsagn, at det neml. skulde mig tilskikkes, og siden effter, omendskiønt jeg trende gange haver skrevet hannem til, er mig ikke engang et svar blevet givet. Hvorudover Mareschalli Novum Testamentum skal endnu ventes: Og gjør alt dette mig saa meget meer ondt, som jeg gjerne hafde ønsket min Herre det Islanske M. St. Dog skal jeg ikke lade det blive der ved, og, saasom jeg frygter, at enten hans kone, eller hans svoger Erik Mule haver formedelst hans svage tilstand villet hindre denne bog-negoce og derfor opsnappet mine breue, faar jeg paa en anden maade gaae sagen an. Imidlertid maa min Herre trøste sig ved et Islansk M. S., som jeg haver formaat Hr. Foss til at overlade Hannem, og her med sendes: Og som jeg iligemaade sender the Whole duty of men paa danske, Den trojanske Krig paa danske, Fred. 4ti forordninger for 1706, Catalogus Gudii, fire stykker almanaker for 1708, tvende riis fint papir, et riis grouer, en deel maanetlige samt ugentlige aviser, Th. Torfæi Trifolium Historicum, og tvende hollanske oste, saa haver jeg derimod ikke kundet opspørge enten Heliæ Purschii Grammatici Veteres eller Gualteri Alexandreis. Dog skal jeg gjøre all min flid til at skaffe Hannem dem; og om den sidste haver jeg baade skrevet til min gode ven Secret. Resident Griis udi Bryssel, og ved Secret. Franckenau ladet skrive til den bekiendte Genealogist Imhof udi Würemberg, samt andre i Strasborg og Frankfurt am Main. Men, min Herre, saa gjerne som jeg forretter alt andet, s. 380som Han befaler mig, saa nødig haver jeg med Hans fodringer hos vore studentere at gjøre.

Knud Klausön haver jeg saa vel hiemme hos mig, som for Consistorio, hvor jeg først maatte lade hannem steune, hafft en uforskammet ond mund af, og dog ikke, hvilket sees af hans her med følgende skrivelse til min Herre, faaet andet, end det svar, at bogen var hannem af professor Magnussen given: Kierulf effter mange saa vel til hans syster mundtlig, som til hannem self af mig skriffelig giorte erindringer haver aldeles intet villet svare. (Ang. K. Klausön se Sebeløw.)

Min Herre vil vel og ikke mindre, end jeg beklage GeheimeRaad Mejerkrones skiønne bibliothek, som ved det, at skibsfolkenes forseelse satte skibet, hvor paa det var kommen fra Frankrig, paa grund under Jylland, ganske er bleven fordervet. Den gode herre, som vel er bedre skiebne verd, ligger ælendig syg her i Kiøbenhavn: Dog udi alle disse ulykker haver han hafft den lykke at faae sin søn igien, hvilken man agtede fortabt for ham, og som udi sex aar hafde tient for gemeen soldat under de allierede i Brabandt.